

2413

Lp. 41/a			
WEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	
1. Nazwa		2. Czas powstania	
Willa San Remo		między 1930 a 1934	
3. Miejscowość		4. Adres	
Józefów		Uroczą 6B 05-420 Józefów obr. 19 działka 155/5	
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		5. Przynależność administracyjna	
 Widok od strony południowo-zachodniej. Fot. 2025			
 Widok od strony zachodniej. Fot. 2025		 Widok na werandę południowo-wschodnią. Fot. 1976	
6. Formy ochrony		WEZ 2011	

8. Historia, opis i wartości

Działka Dawida i Nojmy Akermanów w Falenicy Skarb obejmowała obszar pomiędzy ul. Piękną (dziś Uroczą) a torem kolejki wąskotorowej (dziś ul. Wawerska). W 1928 roku wykonano projekt zabudowy działki, przewidujący dom parterowy tuż przy Piękną oraz stróżówkę z łazienkami i ubikacjami na przeciwnym krańcu. W 1930 r. Dawid Akerman wystąpił o pozwolenie na budowę domu drewnianego piętrowego pod nadzorem Leona Bądzkiewicza, a w 1934 projekt basenu dla dzieci. Na planie sytuacyjnym projektu basenu autorstwa Jana Świecha znajdują się dwa budynki jako istniejące – parterowy (Uroczą 6a) i piętrowy pod obecnym adresem Uroczą 6b. Pensjonat w willi San Remo małż. Akermanów pojawił się w informatorze *Letniska Falenickie* w 1938 r. Po wojnie dom zasiedlono mieszkańcami kwaterunkowymi. Na liście nieruchomości opuszczonych zaznaczono „wprowadzenia w posiadanie.” Spadkobierczyni sprzedała nieruchomość. Do chwili obecnej dom zasiedlony jest mieszkańcami kwaterunkowymi.

Budynek drewniany na podmurowce i podwalinie, piętrowy z nieużytkowym poddaszem pokryto dachem dwuspadowym. Do bryły głównej przylega sześć dwukondygnacyjnych werand, pierwotnie otwartych, z konstrukcją ukrytą pod drewnianymi arkadami. Do umieszczonej w osi budynku w hallu wewnętrznej klatki schodowej prowadzą wejścia z obydwu stron, od północno-zachodniej drzwi przykryte są klasycznym daszkiem, nad którym widnieje pionowy ciąg okien z kolorowymi szybami, od strony przeciwnej, nad reprezentacyjnymi betonowymi schodami z balustradami zakończonymi słupkami zwieńczonymi kulami, był pierwotnie balkon. Pomimo zabudowania werand, budynek zachował wiele elementów stylu lokalnej letniskowej architektury: układ szalówki z ozdobnymi fryzami na elewacji, szczyty dachów ciesielsko opracowane z ażurowymi firanami, nadokienniki, okiennice, ozdobne listwy narożne. Nie spotykane w innych budynkach są zdobienia na wypełnieniu balustrad górnych werand – do prostych szalówek przymocowano łuki, powtarzające linię półkola arkad i obróbek ciesielskich szczytów dachu.

Dwa domy Akermanów to jedyne zachowane obiekty pensjonatowe w bliskiej okolicy zwanej Falenicą Skarb, przed wojną intensywnie nasyconą usługową architekturą letniskową, w którą inwestowały głównie środowiska żydowskie. W starszym parterowym budynku mieszkańcy dokonali dużych zmian, także konstrukcji poddasza. Budynek młodszy, piętrowy zachował bryłę, gabaryty i konstrukcję, technologię, detale snycerkie i ciesielskie. Wyjątkowa jest jego forma z reprezentacyjnym hallem i klatką schodową, a także konstrukcja arkadowa werand oraz ich zdobienie.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek wymaga zabezpieczenia i remontu. Obecnie tylko część jest zamieszkała.

Źródła: Archiwum Urzędu m.st. W-wy, 38/793, 38/210, 38/375; Plany Bema, Wydz. Geodezji i Kartografii, Starostwo Powiatowe w Ostrołęce; Arch. Państw. w W-wie, O. w Ostrołęce, Akta Gminy Letnisko Falenica, j.250; *Letniska Falenickie* 1938, odbitka z Informatora Uzdrowisk, Letnisk i Osiedli Podstołecznych pn. Lato pod Warszawą.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lidia Głazewska-Dańko

4 czerwca 2025

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków